

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 3Pc/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5123237884
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľuboš Marcinko
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2025:5123237884.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom Mgr. Ľubošom Marcinkom vo veci navrhovateľky: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, E., a povinného z výživovacej povinnosti: A. F. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. X, E., o návrhu na určenie manželského výživného, takto

rozhodol:

I. Osoba povinná z výživného je povinná prispievať na výživu navrhovateľky od 26.12.2023 do 12.11.2024 sumou 300 eur mesačne, ktoré bude poukazovať k rukám navrhovateľky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

II. Dlžné výživné za obdobie od 26.12.2023 do 12.11.2024 vo výške 2.391,67 eur je osoba povinná z výživného povinná zaplatiť do 90 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. V prevyšujúcej časti návrh navrhovateľky zamietam.

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom zo dňa 20.11.2023 sa navrhovateľka domáhala vydania rozsudku, ktorým by súd povinnému z výživného určil povinnosť prispievať na výživu manželky sumou 500 eur mesačne od podania návrhu do času rozvodu manželstva. Navrhla priznať navrhovateľke nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Svoj návrh odôvodnila tým, že medzi manželmi prebieha konanie o rozvod manželstva. S manželom žijú v spoločnosti domácnosti, no ide len o nevyriešenú bytovú otázku manželky. Majú oddelené financie, každý si hradí svoje výdavky sám. Povinný z výživovacej povinnosti si neplní výživovaciu povinnosť k navrhovateľke v plnej miere, v dôsledku čoho vzniká rozdiel v ich životnej úrovni, pričom manželka má právo sa na nej podieľať. Okrem strechy nad hlavou manžel nezabezpečuje výživu navrhovateľky, naopak napriek nižšiemu príjmu navrhovateľky, odmieta jej prispievať, čo i len na náklady na dieťa, pokiaľ v rámci nimi dočasne dohodnutej striedavej starostlivosti k maloletému dieťaťu sa má navrhovateľka o maloletého v danom týždni starať sama. Manžel podmieňuje používanie práčky, ktorú zakúpil tým, že mu manželka bude prať. Navrhovateľka sa stará o domácnosť, upratuje. Manžel jej zakazoval využívanie PC z dôvodu, že je jeho. Poukázala na rozdiel v príjmoch medzi ňou a manželom. K návrhu pripojila potvrdenie o výške príjmu manžela zo 16.10.2023 a potvrdenie o jej príjme z 09.10.2023

2. (Bývalý) manžel v podaní z 12.06.2025 uviedol, že manželstvo s navrhovateľkou bolo právoplatne rozvedené dňom 12.11.2024. Maloletý H. bol zverený do striedavej starostlivosti rodičov, a jemu ako otcovi bola určená výživovacia povinnosť spolu v sume 200 eur mesačne. Do času rozvodu mal maloletý H. na svojom sporiacom účte, ktorý mu zakladali rodičia sumu vo výške cca 7.000 eur, ktorou disponujú obidvaja rodičia. O tom, ako s uvedenou v prevažnej miere mnou nasporenou sumou máme disponovať, súd nerozhodoval v konaní o rozvod manželstva a ÚPP k maloletému H., mali sa o nej dohodnúť. V

preklade to znamená, že uvedenú nasporenú sumu súd nepovažoval za úspory maloletého, ale za dispozičné finančné prostriedky manželov, o ktorých sa nevedia manželia dohodnúť. Navrhovateľka chcela ponechať tieto finančné prostriedky v banke pre maloletého, on bol toho názoru, že by ich mali vybrať a použiť. Aj sumu vo výške 100 eur hradí na bankový účet, ku ktorému nemá žiadne dispozičné právo a nevie ani súdu ozrejmiť ako s nimi nakladá navrhovateľka. Asi by mu mala oznamovať aspoň bankový stav účtu, teda koľko je na ňom nasporených, no nemá o tom vedomosť. Čo sa týka tvrdení navrhovateľky uvedených v žalobnom návrhu tak si súdu dovoľuje ozrejmiť, že zo spoločnej domácnosti odišla navrhovateľka, on ju nevyháňal, návrh o rozvod podala ona. Po jej rozhodnutí odísť zo spoločnej domácnosti sa dočasne presťahovala k matke s maloletým do nie susediaceho okresu (Topoľčany) bez jeho súhlasu, aby sa tam presťahovala. Následne potom ako jej Krajský súd Žilina v podstate obmedzil rodičovské práva, pretože dočasne zveril syna do mojej výlučnej starostlivosti sa nútene presťahovala do Žiliny, kde si mala prenajať byt. V čase posledného pojednávania o rozvode manželstva neoznámila súdu, kam sa s naším synom presťahovala, t. j. do spoločnej domácnosti s partnerom, s ktorým doteraz žije v spoločnej domácnosti a prispieva mu na úhradu jeho hypotéky. Syn znáša dobre striedavú starostlivosť, avšak už sa neraz vyjadril, že by chcel byť dlhšie so mnou. V súčasnej dobe navrhovateľka teda žije so svojím priateľom a syn je zverený do ich striedavej starostlivosti. Navrhovateľka však raz dokonca nerešpektovala rozhodnutie Krajského súdu Žilina, kedy mu bol ich syn zverený do výlučnej starostlivosti a vzala syna zo škôlky, kam ho následne za asistencie polície aj vrátila. On sa jej vtedy snažil naznačiť, že nerešpektovať súdne rozhodnutie nie je veľmi rozumné, ale čo bolo to bolo. V čase, keď spisovala svoj žalobný návrh o výživné na manželku, tak tam opisovala teror z jeho strany ako manžela. Tak k tomu uvádza, že súd by pravdepodobne „teroristickému manželovi“ dočasne nezveril dieťa do starostlivosti. Počas ich manželského spolužitia bola ona označovaná ako „fluktuant v práci“, t. j. často menila prácu. Čo sa týka výdavkov v domácnosti, tak v čase keď boli manželmi, väčšinou všetko hradil on, napríklad týždenné nákupy potravín a v čase jej odchodu z ich spoločnej domácnosti jej nebránil v tom, aby si z nej vzala všetko čo uznala za vhodné. Takže po jej odchode zo spoločnej domácnosti musel nakúpiť nové veci, aby s H. mali v čom aj spať (napríklad posteľné návliečky). Môže súdu aj zopakovať do tohto konania čo všetko vzala zo spoločnej domácnosti a nepýtala sa či má na to peniaze, aby si nové kúpil, nie kvôli sebe, ale kvôli H.. S H. si pripadali ako „spartania“. Dobré, že z bytu neurobila „holobyť“. Potom ako odišla z domácnosti tak ho potom prekvapila „sms“ správou typu alebo vypláť hypotéku, teda zbav ma úverového vzťahu k bytu alebo ma zapíš na list vlastníctva ako spoluvlastníčku. Byt nadobúdala do svojho výlučného vlastníctva ešte pred uzatvorením ich manželstva, hypotéky splácal sám a ju fakt v tom čase ako manželku nezajímalo odkiaľ má vziať peniaze na to, aby ju „uvoľnil z úverového vzťahu“. Manželka si neuvedomovala asi právnu skutočnosť, že ich manželstvo v tom čase nebolo rozvedené, bezpodielové spoluvlastníctvo manželov žiadnym spôsobom modifikované, resp. súdom zrušené, a že počas trvania manželstva, sú aj dlhy manželov spoločné. Skutočnosť, že manželka sama podávala na súd návrh o rozvod manželstva ako aj, že ona sama odišla z ich spoločnej domácnosti, z ktorej ju rozhodne on žiadnym spôsobom nevyháňal, pričom pri odchode z domácnosti si odniesla väčšiu časť hnuiteľných vecí, ktoré ona potrebovala ako zariadenie do svojej domácnosti ju neopravňuje k tomu, aby podala takýto bezdôvodný súdny návrh. Manželka sama je osobou vysokoškolského vzdelania, je spôsobilá sama sa živiť, v súčasnej dobe nie je úverovo zaťažená žiadnym spôsobom. Vôbec ju nezaujíma nič okrem seba, prípadne ešte ich syn. Rozvod manželstva prebiehal dosť komplikovane. Ak by sa teda zaujímal o syna, resp. starala tak ako sa mala, tak by súdy nemuseli rozhodovať o úprave práv a povinností k ich maloletému synovi ešte počas ich rozvodového procesu, dokonca sa raz nedostavila na vytýčené súdne pojednávanie a súd musel nariadiť ďalšie súdne pojednávanie, na ktorom nás teda rozviedol a H. zveril do našej starostlivosti. Ešte počas rozvodového konania sa teda presťahovala k priateľovi, takže v tom prenajatom byte žila pomerne krátko. O tom, kedy sa tam presťahovala ma samozrejme informoval náš spoločný syn H., ktorému sa našťastie darí po všetkých stránkach dobre. Ešte aj o škole kam nastúpi sa nevedeli dohodnúť, tak ho radšej nechal v katolíckej základnej škole, len aby jej vyhovel, hoci syn mohol nastúpiť do spádovej základnej školy, ktorú má za bytom. Tak teraz obaja míňajú na benzín a chodíme pre H., len s tým rozdielom, že ak by H. chodil do spádovej základnej školy, ja by som na benzín nemíňal a ona by míňala tak isto ako v súčasnej dobe, pretože spádová základná škola je približne tak isto vzdialená ako katolícka základná škola, ktorú H. teraz navštevuje. Takto mohol sporiť na benzíne aspoň on, nie ona ako osoba vysokoškolsky ekonomicky vzdelaná aj v účtovníctve koná vedome tak, aby on mal náklady, nielen ona. Radšej ustúpil, len nech H. už začal navštevovať základnú školu, pretože už aj tak nastupoval o rok neskôr (predtým mal posunutý nástup do ZŠ). Obaja majú na ten benzín, obaja vedia pracovať a áno on zarába viac ako ona, nie je fluktuant a spláca účty. Ustanovenia zákona o rodine vzťahujúce sa k výživnému na manželku a uvedené na strane 2 až 3 žalobného návrhu si prečítal, avšak v ich

prípade môže iba konštatovať, že navrhovateľka sa ku nemu určite v posledných rokoch nesprávala ako manželka, skôr si pripadal ňou byť terorizovaný, čo súdu môže s odstupom času teda fakt potvrdiť, bez nej sa im s H. žije lepšie. Obdobnú náhradu za ňu nehľadá a za ten krátky čas čo opustila ich spoločnú domácnosť, snáď seba ako vysokoškolsky vzdelaná osoba užívať vedela. Náklady, ktoré uvádzala pri podaní návrhu od obdobia podania návrhu až do času rozvodu manželstva sa menili. Jeden čas bol Hugo v jeho výlučnej starostlivosti a ona nebola súdom z pochopiteľných dôvodov (zarába menej) zviazaná na úhradu výživného. Vo vzťahu k ňou navrhovanému výživnému vo výške 500 eur súdu uviedol, že rozvodové konanie našťastie prežili všetci živí a zdraví, nie hladní a dovoľuje si nesúhlasiť s vyššie uvedenou ňou navrhovanou sumou a popravde jej po tom všetkom, čo musel z jej strany znášať, platiť, nie je ochotný právnym titulom výživného na manželku do času rozvodu ich manželstva hradiť nič. On tiež mal výdavky a ju to ani nezaujímalo odkiaľ vzal na to peniaze, či sa aj nezadlžil. Na súde počas rozvodového konania uviedol, že si mal požičať od rodičov a uvádza, že tí si požičali na to, aby mu dali od svojich detí, len aby ju „uvoľnili z úverového vzťahu“. Počas trvania manželstva ona sama zo svojich príjmov nehradila žiadne poplatky spojené s užívaním bytu, v podstate vo väčšej miere hradil výdavky v ich domácnosti sám. Aj počas tehotenstva, aj počas materskej aj počas rodičovskej dovolenky bývalej manželky. Náklady na osamostatnenie svojej osoby teda zvládla. Počas rozvodového konania jej posielal mesačne cca sumu vo výške 200 eur, niekedy aj viac mesačne aj 300 eur aj 350 eur mesačne, pričom po rozvode ho súd zviazal na výživné na maloletého H. sumou vo výške 100 eur a na tvorbu jeho úspor sumou tiež vo výške 100 eur vychádzajúc z jeho majetkových a zárobkových pomerov. Spolu jej poslal za to obdobie odkedy sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti do času rozvodu sumu vo výške 1.577 eur (slovom tisícpäťstosedemdesiatšesť eur), o čom súdu predkladá dôkaz vyfiltrovaný bankový výpis s platbami na jej bankový účet. Platil jej aj keď H. bol súdom zverený do jeho výlučnej starostlivosti. Ona pritom nebola nezamestnaná, teda mala pravidelný mesačný príjem, ktorý je zdokladovaný aj v rozvodom spise. Tak ako ona aj on si musel zaobstarať veci aj pre H. aj pre seba keď teda vzala z ich spoločnej domácnosti čo sa dalo a čo teda údajne kúpila zo „svojich výplat“. Jej správanie ako bývalej manželky rozhodne nebolo ukážkové. Ešteže jej súd nezveril syna do výlučnej starostlivosti, tak ako žiadala vo svojom žalobnom návrhu. Uvedené si súdu dovoľuje uviesť z dôvodu, že do tohto návrhu uvádzala aj náklady na stravu maloletého, a to sumu vo výške 150 eur až 200 eur do škôlky a stravu maloletého doma 150 eur, 200 eur, škôlka 20 eur, tieto náklady súd zohľadnil pri určovaní výživného na maloletého počas rozvodového konania, v ktorom sa vysporiadal aj s prípadným zročným výživným, avšak ako súdu uvádza zviazal ho na tvorbu úspor pre maloletého do budúcnosti, pričom nerozhodol o sume, ktorú už maloletý mal nasporenú, a s ktorou môžu iba oni dvaja rozhodnúť čo sa s ňou stane. K podaniu pripojil rozsudok zo dňa 30.10.2024 o rozvode manželstva, uznesene Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.02.2024, sp. zn. 15CoP/18/2024, potvrdenie o ukončení platnosti zmluvy zo dňa 29.02.2024 (kvitanciu z banky), výňatky z Whatsapp komunikácie medzi bývalými manželmi. Na základe vyššie uvedenej argumentácie si súd dovoľuje požiadať, aby súd žalobu navrhovateľky v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú a ani jednému z účastníkov konania nepriznal nárok na náhradu trov konania.

3. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a osoby povinnej z vyživovacej povinnosti (bývalého manžela), a oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise. Súdu tieto dôkazy vyhodnotil v zmysle § 191 CSP podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

4. Navrhovateľka na pojednávaní pri svojom výsluchu uviedla, že s bývalým manželom spoločnú domácnosť nezdíľali od decembra 2023, kedy opustila spoločnú domácnosť manželov a odsťahovala k svojim rodičom do Ludaníc pri Topoľčanoch. Rodičom prispievala na výdavky spojené s bývaním sumou 200 eur mesačne. U rodičov bývala približne do polovice marca 2024, kedy sa presťahovala naspäť do Žiliny. Bolo to z dôvodu, že medzičasom bolo Krajským súdom v Žiline dňa 22.02.2024 nariadené neodkladné opatrenie, podľa ktorého bol maloletý dočasne zverený do výlučnej starostlivosti otca (bývalého manžela), jej bol upravený styk počas každého druhého víkend. Neodkladným opatrením nebola určená vyživovacia povinnosť k maloletému a nebolo to ani navrhované. V súvislosti s presťahovaním sa naspäť do Žiliny, teda s bývaním som mala nasledovné výdavky: zaplatila kauciu rovnajúcu sa dvom nájomom 1.000 eur, poplatok za sprostredkovanie realitnej kancelárii 500 eur, nájom za mesiac marec 400 eur a následne v ďalších mesiacoch nájom bol 500 eur mesačne. V prenajatom byte som bývala do septembra 2024. Nakoľko nájom ukončila skôr ako bolo dohodnuté, vrátili jej z kaucie 1/2-cu, teda sumu 500 eur. V uvedených sumách boli aj výdavky spojené s užívaním bytu. Nad sumu 500 eur nič viac neplatila. Od svojho partnera si požičiavala sumu 8.000 eur v októbri 2024 bezúročne. Túto sumu mu spláca. Pôžičku si brala v súvislosti s výdavkami, ktoré jej vznikli v súvislosti s rozvodom, napríklad na právnikov a aj v súvislosti so sťahovaním sa. Partnerovi som prispievala na bývanie od októbra do decembra 2024 sumou 300 eur mesačne. Počas manželstva hospodárili tak,

že manžel hradil výdavky spojené s bývaním, manžel platil hypotéku za byt, v ktorom bývali, ktorý je v jeho a bol v jeho výlučnom vlastníctve. Počas manželstva vždy robili väčšie nákupy na celý týždeň s tým, že väčšie nákupy do mesiaca platil manžel, jeden platila ona. Tak to bolo v období, keď začala pracovať po ukončení materskej v roku 2021. Platila tiež menšie nákupy v priebehu týždňa. Jej príjem od januára 2024 do júna 2024 bol 1.100 eur v čistom mesačne. Uplatňovala si daňový bonus s výnimkou mesiaca apríl 2024, vzhľadom na to, že v tom období bolo maloleté dieťa zverené dočasne do výlučnej starostlivosti manžela. Po ukončení zamestnania v spoločnosti KROS začala pracovať v spoločnosti J&N s.r.o.. Od júna 2024 do decembra 2024 jej príjem s daňovým bonusom bol približne 900 eur v čistom. Iná pôžička, ani dlh jej v tomto období nevznikol, ako to súdu uviedla. Jej bežné výdavky v tomto období boli nasledovné: strava 200 eur mesačne, cestovné 40 eur mesačne, ide o mesačník DPMŽ, hygiena 15 eur mesačne, ošatenie a obuv 50 eur mesačne, mobil 12 eur mesačne, okrem toho si platila životné poisťky, ktoré vychádzajú mesačne 64 eur, internet a TV 100 eur ročne, lieky 15 eur mesačne, lieky na intoleranciu 20 eur mesačne. Jej zdravotný stav je dobrý. Má intoleranciu na laktózu. Užíva lieky ako to uviedla. Z toho dôvodu si aj varím obedy každý deň. Osobné motorové vozidlo nevládni, ani neužíva. Nemá záujmy alebo koníčky, s ktorými by boli zvýšené výdavky. V minulosti počas manželského spoluzitia čítala alebo robila ručné práce. Úspory nemá. Žiaden majetok väčšej hodnoty nevládni. Keď mal otec dočasne zverného maloletého do svojej výlučnej starostlivosti, jeho výdavky mu hradil on. Keď bol maloletý zverný do striedavej osobnej starostlivosti, tak vtedy hradil výdavky maloletého v tom týždni, v ktorom bol maloletý u neho. Od decembra 2024 hradili spoločne výdavky maloletého, až kým po incidente počas Vianoc 2024 neodišla z domácnosti k svojim rodičom.

5. (Bývalý) manžel ako osoba povinná z vyživovacej povinnosti na pojednávaní pri svojom výsluchu uviedol, že bývalá manželka sa v decembri 2023 odsťahovala aj s maloletým H. ako to uviedla. Presťahovala sa s maloletým bez jeho súhlasu. Zámky na byte, ktoré uviedla, že vymenil, áno urobil to. Zámky vymenil približne v marci 2024, lebo predtým sa stávalo, že manželka prišla do bytu, pobrala veci, a zanechala za sebou spúšť. Zámky vymenil aj z toho dôvodu, že to stresovalo nielen jeho, ale aj maloletého H.. Chcel by tiež poukázať na to, že nakoľko bývalá manželka žiadala o to, aby ju uvoľnil spod hypotéky, musel sa zadlžiť. Byt nadobudol do vlastníctva ešte pred uzatvorením manželstva. Za účelom kúpy tohto bytu čerpal hypotekárny úver. Nakoľko došlo počas manželstva k refinancovaniu tohto hypotekárneho úveru, aj manželka sa stala dlžníčkou. Na to, aby som ju uvoľnil z tohto dlžníctva, si musel požičať. Zostatkovú sumu hypotéky, približne 52.000 eur splatil. Na to si požičal sumu 32.000 eur od blízkych. Pôžičku doteraz spláca v sume 600 eur mesačne. Manželka bývala u svojho partnera približne od augusta 2024. Tak to manželka uvádzala aj v rozvodovom konaní. Očividne jej nechýbala suma 500 eur, keď bola ochotná zaplatiť kauciu v tejto výške. Počas manželstva manželke platil odvody v súvislosti s jej živnosťou. Týždňové nákupy, ako to uviedla manželka hradil on. Keď manželka začala zarábať, považoval za normálne, aby jeden takýto väčší nákup mesačne urobila aj ona. V manželstve nemal problém kupovať veci ktoré potrebovali, hradil napríklad autosedačku, odrážadlo, bicykel maloletému. Aj on sa podieľal na menších nákupoch rovnako ako manželka, nebola to len ona. Ku karte ako to bývalá manželka uviedla, z nej boli vyplácané prostriedky za stravné. Keď sa situácia vyhrtila, požiadal som manželku, aby mi všetky karty vrátila. Vrátila všetky okrem tejto. Preto bol oznámiť na polícii jej zmiznutie, nakoľko na nej boli pohyby. Následne ju vrátila. Keď bol v decembri 2023 po maloletého, poškodil dvere. Nebolo to posúdené ako trestný čin. Bolo to vyhodnotené ako priestupok. Bola mu uložená za to pokuta 50 eur. Škodu, ktorú spôsobil, uhradil. Oznamovatelia boli odkázaní na civilný súd. Žalobu nepodali. Škodu uhradil v sume 235 eur. Pokiaľ bývalá manželka uvádza, že nie je vlastníčkou žiadneho majetku, minimálne snubný prsteň v sume 1.500 eur vlastní, pokiaľ ho nepredala. V roku 2024 do rozvodu manželstva jeho príjem tvoril príjem zo zamestnania. Je zamestnancom spoločnosti KIA. Jeho príjem je, ako súd už oboznámil, v sume 2.808 eur v čistom. Iný príjem v tom období ani teraz nemá. Vlastní byt trojizbový na Hlinách VIII. Jeho mesačné výdavky sú nasledovné: potraviny 409 eur mesačne, plyn 6 eur mesačne, energie 28 eur mesačne, správcofský poplatok 170 eur mesačne, TV a internet 38 eur mesačne, telefón 18 eur mesačne, parkovné 4 eurá mesačne, PZP 11 eur mesačne, jeho poistenie 49 eur, poistenie maloletého 21 eur, poistenie domácnosti 10 eur, splátka pôžičky 600 eur mesačne, benzín 120 eur mesačne, lieky 30 eur mesačne, oblečenie pre maloletého 55 eur mesačne, oblečenie pre mňa 88 eur mesačne, škola 60 eur mesačne, krúžky 44 eur mesačne, voľnočasové aktivity 100 eur mesačne, ide o voľnočasové aktivity jeho so synom, s maloletým chodí na turistiku, navštevujú výstavy pre deti, múzeá. K ukončeniu manželského spoluzitia došlo v decembri 2023, kedy manželka opustila spoločnú domácnosť. Manželka opustila spoločnú domácnosť 26.12. počas vianočných sviatkov. Jeho zdravotný stav je dobrý. Keď bol maloletý zverný do jeho výlučnej osobnej starostlivosti dočasne, tak prirodzene všetky jeho výdavky hradil on. To bolo od februára do mája 2024. Od decembra do februára, keď bol s manželkou v Ludaniciach, tak tieto jeho výdavky hradila manželka. Odkedy bol

maloletý dočasne zverený do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, tak každý hradil výdavky v tom čase keď zabezpečoval osobnú starostlivosť o maloletého. Manželke v roku 2024 zaslal sumy ako to dokladoval pohybmi na účte v D. I.. Spolu išlo o sumu 1.577,33 eur. Ide o sumu, ktorú poslal manželke na radu právnikov. Nešpecifikoval, že či ide o výživné na maloletého alebo na manželku. Vnímal to tak, že manželka má nižší príjem. Preto jej tieto sumy posielal. Ponechal na nej ako s týmito sumami naloží. Medzi februárom až májom 2024 tieto sumy neposielal aj z toho dôvodu, že musel vyplatiť hypotéku, potreboval sa z toho spamätať. Manželka si v tom období zobrala niektoré zariadenie z bytu pre H., čiže on mal z toho dôvodu zvýšené výdavky.

6. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 30.10.2024, č. k. 54P204/2023-434, právoplatným a vykonateľným dňa 12.11.2024, súd manželstvo rozviedol a na čas po rozvode manželstva maloletého H. C., nar. XX.XX.XXXX, súd na čas po rozvode manželstva zveril do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov; počas trvania striedavej osobnej starostlivosti súd určil prispievať otcovi na výživu maloletého sumou 100 eur mesačne ako bežné výživné a sumou 100 eur mesačne ako výživné na tvorbu úspor.

7. Uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.02.2024, sp. zn. 15CoP/18/2024, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, bol maloletý H. dočasne zverený do osobnej starostlivosti otca, matke bol upravený styk s maloletým každý párný týždeň od piatka od 15:00 hod do nedele do 18:00 hod.. Vyživovacia povinnosť matke určená nebola.

8. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 23.05.2024, 54P/79/2024, bol maloletý dočasne zverený do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov v týždňových intervaloch. Vyživovacia povinnosť nebola určená ani jednému z rodičov.

9. Zo sobášneho listu súd zistil, že účastníci konania uzatvorili manželstvo dňa 28.09.2013 v Ludaniciach.

10. Z potvrdenia o príjme manžela za rok 2023 v spoločnosti Kia Slovakia s.r.o. súd zistil, že jeho priemerný mesačný príjem v čistom bol 2645 eur.

11. Z potvrdenia o príjme manžela za rok 2024 v spoločnosti Kia Slovakia s.r.o. súd zistil, že jeho priemerný mesačný príjem v čistom bol cca 2888 eur.

12. Z potvrdenia o príjme navrhovateľky v spoločnosti KROS a.s. súd zistil, že čistý priemerný mesačný príjem matky od 11/2022 do 12/2023 bol cca 887 eur.

13. Z potvrdenia o príjme navrhovateľky v spoločnosti KROS a.s. súd zistil, že čistý priemerný mesačný príjem matky od 01/2024 do 06/2024 bol cca 1.100 eur (s uplatneným daňovým bonusom) a 984 eur (bez daňového bonusu).

14. Z potvrdenia o príjme navrhovateľky v spoločnosti J&N, s.r.o. súd zistil, že čistý priemerný mesačný príjem matky od 06/2024 do 12/2024 bol cca 711 eur (bez daňového bonusu). Daňový bonus v uvedenom období bol spolu 835,78 eur.

15. Z potvrdenia o nemocenských dávkach Sociálnej poisťovne súd zistil, že navrhovateľke bolo vyplatené nemocenské v novembri 2023 v sume 131,40 eur.

16. Podľa § 71 ods. 1 manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

17. Podľa § 75 ods. 1 a 2 zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. (2) Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

18. Podľa § 77 ods. 1 zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

19. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzatvorením manželstva, zaniká rozvodom alebo smrťou jedného z manželov, zásadne trvá počas celého trvania manželstva. Manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť, pričom ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah takým spôsobom, aby životná úroveň manželov bola v zásade rovnaká a prihliadne pritom na starostlivosť o domácnosť. Požiadavka, aby manželia mali v zásade rovnakú životnú úroveň je odôvodnená ich rovným postavením v právach a povinnostiach, ktoré vyplývajú z inštitútu manželského zväzku. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi je základným vyjadrením manželskej ekonomickej solidarity. Konanie o výživné na manželku možno začať len na návrh a možno ho priznať

len odo dňa začatia súdneho konania. Východiskom pri určovaní manželského výživného je životná úroveň manželov a pojem „v zásade“ rovnaká životná úroveň obidvoch manželov znamená, že nejde o mechanickú rovnosť v majetkovej oblasti v zmysle rovnakého množstva peňazí, preto treba vziať do úvahy osobitosti vyplývajúce z osobných, pracovných, zdravotných a iných špecifik týkajúcich sa manželov (17C/178/2011)

20. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre určenie vyživovacej povinnosti medzi manželmi podľa citovaných zákonných ustanovení. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že manželstvo manželov bolo uzatvorené dňa 28.09.2013. Za trvania manželstva sa manželom narodil syn H.. Manželstvo bolo právoplatne rozvedené dňa 12.11.2024. Manželia spolu nezdíľali spoločnú domácnosť od 26.12.2023, keď manželka opustila spoločnú domácnosť a odsťahovala sa do Ludaníc k svojim rodičom spolu s maloletým synom narodeným v manželstve. Do opustenia spoločnej domácnosti bývali v byte vo vlastníctve manžela, ktorý i zaň platil mesačne hypotéku. Pred tým ako sa odsťahovala manželka, z výpovedí oboch manželov vyplynulo, že i keď každý z nich mal oddelené účty, čo je zrejme z toho, že každý platil niečo zo svojho, manželia sa podieľali na hradení výdavkov spojenými s vedením spoločnej domácnosti spoločne s ohľadom na výšku ich príjmu. Obidvaja opísali ako mali nastavené hradenie každotýždňových väčších nákupov s ohľadom na ich príjem v pomere približne 3:1 počas mesiaca. Manželské spolužitie sa po opustení spoločnej domácnosti manželkou už nepodarilo obnoviť, z výpovedí bývalých manželov nevyplývalo, že by ktokoľvek z nich mal po opustení spoločnej domácnosti manželkou záujem o jeho obnovenie. Manžel prispieval po odsťahovaní sa manželky nepravidelnými mesačnými platbami na jej účet (viď č. I. 87), no z ktorých nie je zrejme, či plnenia na výživu manželky alebo na výživu maloleté dieťa narodené v manželstve. Manžel na pojednávaní vypovedal, že ide o čiastky, ktoré zasielal na účet bývalej manželky ako výživné na ňu i maloletého na radu právnikov a nakoľko vnímal rozdiely v ich príjme. Spolu manželke takto zaslal sumu 1.577,33 v období od januára 2024 do septembra 2024. Inak na výživu manželky dobrovoľne v období od kedy opustila spoločnú domácnosť neprispieval. Pokiaľ ide o zabezpečovanie starostlivosti o maloletého H. od podania návrhu do právoplatného rozvodu manželstva zabezpečovali v zásade rovnomerne, keď navrhovateľka po opustení bez rozhodnutia súdu a súhlasu otca sa odsťahovala do Ludaníc do februára 2024, keď bolo maloletý neodkladným opatrením dočasne zverený do starostlivosti otca a v poradí ďalším neodkladným opatrením v máji 2024 bol maloletý dočasne zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. V tomto období až do právoplatného rozhodnutia o rozvode ani jeden z rodičov neprispieval druhému z rodičov na výživu maloletého H..

21. Pri porovnaní životnej úrovne oboch manželov vychádzal odvolací súd prioritne z ich príjmov a následného posúdenia výdavkov predložených v konaní. Pokiaľ ide o navrhovateľku tá v sledovanom období relevantnom pre priznanie vyživovacej povinnosti mala zo zamestnania priemerný mesačný príjem v roku 2024 v sume približne 1.100 eur mesačne. Manželka po opustení spoločnej domácnosti musela riešiť svoju situáciu s bývaním. Na rozdiel od manžela žiaden byt alebo inú nehnuteľnosť určenú na bývanie nevlastní, preto si buď v určitom zabezpečila nájom bytu alebo prispieval na výdavky spojené s bývaním svojim rodičom alebo partnerovi. Rodičom, u ktorých bývala 2 mesiace od opustenia spoločnej domácnosti do vydania neodkladného opatrenia prispievala sumou 200 eur mesačne na bývanie. Od mesiaca marec si prenajímala byt v Žiline za sumu 500 eur mesačne, v ktorej boli zahrnuté okrem nájomného i výdavky na náklady spojené s užívaním bytu. V mesiaci marec platila 400 eur. V prenajatom byte bývala do septembra 2024. Od októbra 2024 bývala spolu so svojim partnerom. Na bývanie mu prispievala v mesiacoch október až november sumou 300 eur mesačne, teda priemerne od začiatku roka 2024 do novembra 2024 cca v sume 400 eur mesačne. Jej bežné výdavky v tomto období špecifikovala nasledovne: strava 200 eur mesačne, cestovné 40 eur mesačne, ide o mesačník DPMŽ, hygiena 15 eur mesačne, ošatenie a obuv 50 eur mesačne, mobil 12 eur mesačne, okrem toho si platila životné poisťky, ktoré vychádzajú mesačne 64 eur, internet a TV 100 eur ročne, lieky 15 eur mesačne, lieky na laktózovú intoleranciu 20 eur mesačne. Spolu v sume približne 425 eur mesačne len na samotnú navrhovateľku. Od svojho partnera som si požičiavala sumu 8.000 eur v októbri 2024 bezúročne. Túto sumu mu spláca. Pôžičku si brala v súvislosti s výdavkami, ktoré jej vznikli v súvislosti s rozvodom, napríklad na právnikov a aj v súvislosti so sťahovaním sa. Zdravotný stav bývalej manželky je dobrý. Nemá žiadne voľnočasové aktivity, s ktorými by mala zvýšené výdavky, v minulosti ešte počas manželského spolužitia sa venovala. Nemá záujmy alebo koníčky, s ktorými by boli zvýšené výdavky, v minulosti si počas manželského spolužitia čítala alebo robila ručné práce.

22. Pokiaľ ide o bývalého manžela, tento dosahoval v roku 2024 priemerný mesačný príjem zo zamestnania približne vo výške 2.888 eur. Narozdiel od manželky vlastní 3-izbový byt na Hlinách VIII v Žiline, v ktorom býva. Vlastníctvo tohto bytu nadobudol už pred uzatvorením manželstva. Byt mal zaťažený záložným právom z dôvodu čerpania hypotekárneho úveru, ktorý neskôr v priebehu roka

vyplatil, na čo si požičal od blízkych. Ako však súdu sám uviedol, na splatenie tohto hypotekárneho úveru v zostatkovej sume 52.000 eur si požičal sumu 32.000 eur, možno predpokladať, že zvyšných 20.000 eur tvorili vlastné úspory manžela. Ako uviedol túto pôžičku resp. úver od blízkych doposiaľ spláca v sume 600 eur mesačne. Sám manžel svoje mesačné výdavky aj spolu s výdavkami na maloletého H. špecifikoval v sume 1876 eur mesačne. To znamená, že na rozdiel od manželky, aj v prípade ak tieto výdavky vynaloží, ešte stále by si mal byť schopný popri nich ušetriť približne 1.000 eur mesačne. Zdravotný stav bývalého manžela je dobrý. Otec nemá žiadne finančné náročné voľnočasové aktivity.

23. Súd s prihliadnutím na uvedené, keď zistil, že medzi príjmami manželov je markantný rozdiel, keď je zrejmé, že v takom prípade nemôže byť životná úroveň manželov zásadne rovnaká, pretože navrhovateľke po opustení spoločnej domácnosti manželov na rozdiel od povinného z vyživovacej povinnosti po úhrade nevyhnutných životných výdavkov zostávalo v uvedenom období minimum voľných finančných prostriedkov k zaisteniu ostatných potrieb, naopak vznikli jej v tomto období i dlhy, a manžel podľa ním špecifikovaných výdavkov bol schopný i ušetriť približne sumu 1.000 eur mesačne a to i po mesačnej úhrade pôžičky na byt, ktorý je v jeho vlastníctve. Za primeranú sumu výživného súd preto po vyhodnotení všetkých rozhodných skutočností podľa § 75 ods. 1 a 2 zákona o rodine považoval sumu 300 eur mesačne.

24. Súd nepriznal manželke výživné vo vyššom rozsahu a preto návrh v prevyšujúcej časti zamietol výrokom II., s prihliadnutím i na to, že súd nezistil, že by sa manželka dostala do nevýhodnejšieho postavenia v dôsledku starostlivosti o domácnosť alebo o deti, nakoľko manželka spoločnú domácnosť nezdíeľali od 26.12.2023, a pokiaľ ide o starostlivosť o maloletého ani táto nebola dôvodom, pre ktorý by bolo potrebné dorovnať vo vyššej miere, keď po odsťahovaní sa do Ludaníc s maloletým táto bola dočasne zabezpečovaná počas približne dvoch mesiacov výlučne navrhovateľkou, no bez súhlasu otca (manžela), následne táto bola výlučne zabezpečovaná otcom približne počas 3 mesiacov, a to v súlade s neodkladným opatrením zo dňa 22.02.2024 do nariadenia neodkladného opatrenia zo dňa 23.05.2024, ktorým bol maloletý zverený dočasne do rovnomernej striedavej osobnej starostlivosti obidvoch manželov v týždňových intervaloch. Súd zároveň navrhovateľke výživné nepriznal už od podania návrhu, keď mal dokazovaním dostatočne preukázané, že kým manželka zdieľali spoločnú domácnosť, manžel si vyživovaciu povinnosť plnil primerane, či už podieľaním sa vo väčšej miere na spoločných nákupoch manželov a tiež tým, že manželka bývala v byte, ktorý bol v jeho výlučnom vlastníctve, pričom hradil i náklady spojené s bývaním v spoločnej domácnosti manželov. Súd preto určil začiatok vzniku vyživovacej povinnosti odo dňa opustenia spoločnej domácnosti manželov dňa 26.12.2023. Nakoľko v priebehu konania o manželstvom výživnom bolo manželstvo manželov právoplatne rozvedené dňa 12.11.2024, súd ohraničil trvanie vyživovacej povinnosti uvedeným dátumom, keďže tento druh vyživovacej povinnosti trvá len medzi manželmi.

25. Pre úplnosť súd uvádza, že s ohľadom na v konaní tvrdené skutočnosti a zistený skutkový stav, súd nedospel k záveru, že by priznanie manželstvom výživného bolo v rozpore s dobrými mravmi (§ 75 ods. 2 zákona o rodine)

26. Súd vzhľadom na určené výživné rozhodol o nedoplatku povinného z vyživovacej povinnosti na výživnom za obdobie odo dňa určenia vyživovacej povinnosti do právoplatného rozhodnutia o rozvode t. j. od 26.12.2023 do 12.11.2024. Súd určil dlžné výživné ako rozdiel medzi určeným splatným výživným $(6/31 \times 300) + (10 \times 300) + (12/30 \times 300) = 3178,06$ eur a (bývalým) manželom hradeným výživným v sledovanom období v sume 788,67 eur. Pokiaľ ide o sumu už hradeného splatného výživného, súd za túto považoval 1 zo sumy 1.577,33 eur, ktorú otec uhradil ako sumu výživného v období od januára 2024 do septembra 2024 na účet navrhovateľky, no bez toho, aby bolo zrejmé, či ide o plnenie si vyživovacej povinnosti na manželku alebo maloletého H., čo mal súd preukázané z výpisu z internetbankingu (č. I. 87). Za tohto stavu, keď nebolo zrejmé, akou sumou si manžel plnil svoju vyživovaciu povinnosť na manželku a akou sumou na maloletého H., preto súd považoval za spravodlivé považovať, že suma 788,67 eur, ako jedna polovica z hradených súm, predstavovala plnenie si vyživovacej povinnosti manžela k navrhovateľke. Preto súd dlžné výživné za obdobie od 26.12.2023 do 12.11.2024 vo výške 2.391,67 eur určil v sume 2391,67 eur. Vzhľadom na výšku nedoplatku, súd umožnil otcovi zaplatiť nedoplatok na výživnom v lehote v lehote 90 dní, teda v lehote dlhšej ako ukladá § 232 ods. 3 CSP. No zároveň súd vychádzal z právneho názoru, že plnenie zročné výživného v splátkach by nemal súd uplatňovať automaticky. Ide o výhodu povinného proti oprávnenému, ktorá musí byť odôvodnená, napr. postojom povinného k plneniu vyživovacej povinnosti, výškou priznaného nedoplatku, platobnou schopnosťou povinného, ale tiež pomermi oprávneného. Napokon manžel ako osoba povinná súdu ani nenavrhol pre prípad určenia vyživovacej povinnosti o umožnenie zaplatiť už zročné výživné v splátkach.

27. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Žilina do 15 dní od doručenia tohto rozsudku.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, k akej spisovej značke sa podáva, a musí byť podpísané. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona. Ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.